

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, 9 maja 2013 r.

DOLiS/DEC-519/13/29101,29106

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 pkt 2 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pani K. G., zam. [...], o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 9 stycznia 2013 r. (DOLiS/DEC-17/13/1249,1256) odmawiającą uwzględnienia wniosku Pani K. G. w sprawie jej skargi na przetwarzanie jej danych osobowych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w [...], z siedzibą [...],

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K. G., zam. w [...] (zwanej dalej Skarżącą) na przetwarzanie jej danych osobowych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w [...], z siedzibą w [...] (zwanego dalej Dyrektorem).

W treści przedmiotowej skargi Skarżąca zakwestionowała legalność włączenia przez Dyrektora do akt postępowania kontrolnego wobec F. Sp. z o.o. jej danych osobowych zawartych w akcie notarialnym z dnia [...] września 2004 r. (repertorium A nr [...]). Skarżąca podniosła, że postanowieniem z dnia [...] maja 2011 r. (sygn. [...]) Dyrektor włączył do dowodów postępowania kontrolnego w spółce F. Sp. z o.o. dokumenty zgromadzone w toku postępowania kontrolnego przeprowadzonego wobec jej siostry E. K.. Wskazała, że wśród dokumentów zgromadzonych w ramach postępowania kontrolnego w spółce F. Sp. z o.o. znalazł się akt notarialny z dnia [...] września 2004 r. (repertorium A nr [...]), oraz że „w przedmiotowym dokumencie figurują moje następujące dane osobowe: [i]mię i nazwisko; [i]miona moich rodziców; [s]tan cywilny; [a]dres zamieszkania; [n]umer PESEL”.

Skarżąca zarzuciła, iż nie była stroną postępowań kontrolnych prowadzonych przez Dyrektora, a ponadto nie jest osobą związaną z kontrolowaną spółką F. Sp. z o.o., dlatego ujawnienie jej danych osobowych stanowi bezsprzecznie naruszenie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej również ustawą.

W treści skargi Skarżąca zażądała od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (zwanego dalej również Generalnym Inspektorem):

- 1) wydania decyzji administracyjnej w zakresie nieudostępniania jej danych osobowych w dokumentach zebranych w ramach postępowania kontrolnego prowadzonego wobec spółki F. Sp. z o.o.;
- 2) w razie stwierdzenia, że działania inspektora kontroli skarbowej Z. K., działającego w imieniu Dyrektora, wyczerpują znamiona przestępstwa określonego w art. 51 ustawy – skierowania do organu powołanego do ścigania przestępstw zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa;
- 3) żądania wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobie winnej dopuszczenia do uchybień.

W kolejnym piśmie w sprawie (karty 33-35 akt sprawy) Skarżąca wskazała, że na liście dokumentów, które Naczelnik Wydziału Kontroli Nieujawnionych Źródeł Przychodów w Urzędzie Kontroli Skarbowej w [...] przekazał Dyrektorowi do postępowania kontrolnego prowadzonego wobec F. Sp. z o.o. brak jest wymienionego aktu notarialnego w którym ujawniono jej dane osobowe, oraz że nie widzi żadnego związku pomiędzy ustaleniem stopnia pokrewieństwa pomiędzy nią a Panią E. K., a prowadzoną kontrolą w spółce F. Sp. z o.o. w której Pani E. K. pełni funkcję członka zarządu. Skarżąca podniosła, że w konsekwencji stoi na stanowisku, iż Dyrektor postanowieniem z dnia [...] maja 2011 r., włączając do dowodów postępowania kontrolnego w spółce F. Sp. z o.o. przedmiotowy akt notarialny „dwukrotnie naruszył prawo: - po pierwsze ujawniając moje dane osobowe, które nie były wymagane do prowadzonego postępowania kontrolnego w spółce F. Sp. z o.o.; - po drugie włączając do dowodów postępowania kontrolnego dokument, na włączenie którego nie otrzymał zgody Naczelnika Wydziału Kontroli Nieujawnionych Źródeł Przychodów”.

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Pani E. K. w toku postępowania kontrolnego prowadzonego wobec niej przez Dyrektora (Nr [...]) dostarczyła jako dowód w sprawie akt notarialny z dnia [...] września 2004 r. (repertorium A nr [...]).
2. Postanowieniem z dnia [...] maja 2011 r. o Nr [...] (karta 11 akt sprawy), wydanym na podstawie art. 216 § 1 i 2 w związku z art. 180 § 1, art. 181, art. 187 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, ze zm.), w związku z art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (tekst jedn. Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214) Dyrektor postanowił włączyć do dowodów w postępowaniu kontrolnym prowadzonym wobec F. Sp. z o.o. m.in. cyt. „dokumenty zgromadzone w toku postępowania nr [...] prowadzonego przez Dyrektora (...) u Pani E. K. (...)”.

3. W wyciągu z aktu notarialnego z dnia [...] września 2004 r. (karty 39-40 akt sprawy), który został włączony jako dowód do postępowania kontrolnego prowadzonego wobec F. Sp. z o.o. zawarte są informacje o imieniu i pierwszym członie nazwiska Skarżącej, imionach jej rodziców, jej stanie cywilnym, adresie zamieszkania i numerze PESEL. Dyrektor w złożonych w sprawie wyjaśnieniach wskazał, że ww. dokument włączony został do akt postępowania kontrolnego w F. Sp. z o.o. z uwagi na jego istotną wartość dowodową określającą stopień pokrewieństwa pomiędzy Skarżącą a Panią E. K. – członkiem zarządu F. Sp. z o.o. (karta 9 akt sprawy), oraz że okoliczność pokrewieństwa została wzięta pod uwagę w postępowaniu kontrolnym nr [...], w związku z ciążącym na organie kontroli skarbowej obowiązkiem zbadania cen transferowych stosowanych pomiędzy podmiotami powiązаныmi kapitałowo oraz rodzinnie, a także udowodnionym faktem pokrywania kosztów wynajmu niektórych składników majątkowych (lokal i samochód) przez F. Sp. z o.o., w sytuacji gdy faktycznym użytkownikiem tych składników była wyłącznie siostra Pani E. K., tj. Skarżąca (karta 38 akt sprawy).

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 9 stycznia 2013 r. (DOLiS/DEC-17/13/1249,1256), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącej.

W ustawowym terminie Skarżąca złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją.

W uzasadnieniu ww. wniosku pełnomocnik Skarżącej wskazał, iż ww. decyzja Generalnego Inspektora jest cyt. „przejawem pobieżnej analizy przedmiotowej sprawy, a w szczególności materiału dowodowego zebranego w ramach postępowania. Ponadto, przedmiotowa decyzja stanowi naruszenie przepisów ustawy poprzez błędne przyjęcie, iż Pani K. K. nie przysługuje ochrona danych osobowych, ze względu na abstrakcyjne uprawnienie lub obowiązek podmiotu naruszającego. Ponadto, naruszenie ustawy przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (...) nastąpiło poprzez nieuwzględnienie w sprawie przepisu art. 26 wyrażającego nakaz zachowania szczególnej ostrożności przez administratora przetwarzającego dane”. Pełnomocnik Skarżącej uzasadniając powyższe wskazał, iż w jego ocenie, włączenie do akt postępowania kontrolnego w spółce F. Sp. z o.o. rzeczonego aktu notarialnego, zawierającego dane osobowe Skarżącej, nie nastąpiło na podstawie ww. postanowienia z dnia [...] maja 2011 r. Jak bowiem wskazał, cyt.: „aby w pełni zanalizować sprawę należy odnieść się do załącznika nr 1 do powyższego postanowienia, czego GIODO w ramach prowadzonego postępowania nie uczynił, co skutkowało wydaniem wobec Pani K. K. bezprawnej decyzji. W załączniku nr 1 do Postanowienia wymienione są dokumenty, uzyskane w toku postępowania o sygn. [...] prowadzonego wobec Pani E. K., których kserokopie zostały przekazane do postępowania kontrolnego prowadzonego wobec spółki F. Sp. z o. o. Wśród tych dokumentów nie jest wymieniony akt notarialny, w którym ujawniono dane osobowe Pani K. K.. Oznacza to, iż dokument ten został włączony do postępowania kontrolnego prowadzonego wobec spółki F, SP. z o. o. bez podstawy prawnej, za którą błędnie zarówno Dyrektor UKS w [...] jak i GIODO uważają Postanowienie. Powołanie się na ogólne brzmienie Postanowienia bez dokonania analizy jego Załącznika nr 1 jest bezzasadne i nie może sankcjonować pozbawionego podstaw prawnych włączenia

aktu notarialnego, w którym doszło do ujawnienia danych osobowych Pani K. K. do postępowania kontrolnego prowadzonego wobec podmiotu trzeciego”.

Jednocześnie wskazano, iż przepisy art. 180 i 187 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.), zwanej dalej Ordynacją podatkową, nie stanowią podstawy prawnej przetwarzania danych osobowych Skarżącej w zakwestionowanym zakresie albowiem cyt.: „dopuszczanie jako dowodu w sprawie aktu notarialnego, na włączenie którego nie było zgody Dyrektora UKS wyrażonego w Postanowieniu, jest bezprawne. W konsekwencji art. 180 § 1 Ordynacji podatkowej nie znajdzie w przedmiotowej sprawie zastosowania, jako iż dokument ten został włączony do akt sprawy bez podstawy prawnej. Abstrakcyjne upoważnienie, jakie przewiduje art. 187 § 1 Ordynacji podatkowej w zakresie zbierania i analizowania całego materiału dowodowego musi mieć swój materialny substrat. Tym substratem w przedmiotowej sprawie jest Postanowienie Dyrektora UKS. Dopuszcza ono dokumenty, które mogą być włączone do inne postępowania. Wśród tych dokumentów nie wymienia się aktu notarialnego, w którym ujawniono dane osobowe Pani K. K. W konsekwencji, powoływanie się w niniejszej sprawie na ten przepis przez GIODO uznać należy za bezzasadne.”

Po powtórny rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 9 stycznia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-17/13/1249,1256) jest prawidłowe, a podnoszone we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzuty nie uzasadniają konieczności jego zmiany.

Rozpoczynając niniejsze rozważania, w pierwszej kolejności, odnieść się należy do zarzutu pełnomocnika Skarżącej, iż włączenie do akt postępowania kontrolnego w spółce F. Sp. z o.o., rzeczonoego aktu notarialnego, zawierającego dane osobowe Skarżącej, nie nastąpiło na podstawie ww. postanowienia z dnia [...] maja 2011 r. Przytoczyć w tym miejscu należy treść przepisu art. 216 § 1 Ordynacji podatkowej, który stanowi, iż w toku postępowania organ podatkowy wydaje postanowienia. W myśl zaś przepisu art. 217 § 1 Ordynacji podatkowej, postanowienie zawiera 1) oznaczenie organu podatkowego 2) datę jego wydania, 3) oznaczenie strony albo innych osób biorących udział w postępowaniu, 4) powołanie podstawy prawnej, 5) rozstrzygnięcie, 6) pouczenie, czy i w jakim trybie służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, 7) podpis osoby upoważnionej, z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego.

Z treści postanowienia Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w [...] z dnia [...] maja 2011 r., kopia którego znajduje się w aktach niniejszej sprawy, wynika w sposób jednoznaczny, iż organ ten postanowił o włączeniu cyt.: „do dowodów postępowania kontrolnego Nr [...] prowadzonego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w [...] w Spółce z o. o. F. w [...] następując[ych] dokument[ów] zwan[ych] dalej załącznikami: zał. Nr 1 – dokumenty zgromadzone w toku postępowania nr [...] prowadzonego przez dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w [...] u Pani E. K. w zakresie dochodów nie znajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów za [...] rok. (...)”. Wskazać należy, iż organ ochrony danych osobowych dokonał analizy treści ww.

dokumentu i ustalił, że rzeczony akt notarialny, jako znajdujący się w aktach postępowania nr [...], zgodnie z treścią tego postanowienia przekazany został do postępowania nr [...]. Podkreślenia wymaga, że Ordynacja podatkowa nie przewiduje, odnośnie budowy postanowień wydawanych w trybie tej ustawy, elementów innych niż wskazane w treści przepisu art. 217 tego aktu prawa. Skoro z postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie wynika, iż ww. akt notarialny składał się na akta postępowania kontrolnego prowadzonego u Pani E. K., a rzeczony postanowienie w sposób jednoznaczny stanowiło o przekazaniu akt postępowania prowadzonego u Pani E. K., do akt postępowania kontrolnego prowadzonego wobec F., to zarzut pełnomocnika Skarżącej, iż akt notarialny nie został przekazany ww. postanowieniem, uznać należy za oczywiście bezzasadny.

Ponownie zatem wskazać należy, że w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych analizowany proces przetwarzania danych znajduje oparcie w przesłance określonej w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, dopuszczającym przetwarzanie danych wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, bowiem działanie Dyrektora związane było z realizacją procedur wynikających z przepisów prawa, tj. prowadzeniem rzeczonych postępowań kontrolnych.

Zgodnie z art. 180 § 1 Ordynacji podatkowej, jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Art. 187 § 1 powyższej ustawy stanowi zaś, że organ podatkowy jest obowiązany zebrać i w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy. W piśmiennictwie, w odniesieniu do ww. przepisu art. 180 § 1 Ordynacji podatkowej trafnie spostrzega się, że cyt.: „Wykrycie prawdy materialnej w postępowaniu uzależnione jest przede wszystkim od konstrukcji przepisów regulujących proces. Otwarty katalog systemu dowodów sprawia, że komentowany przepis znakomicie koresponduje z koniecznością dojścia do prawdy materialnej. (...) Warunkiem dopuszczenia dowodu nie jest absolutna pewność o tym, że dany dokument lub czynność procesowa przyczynią się do wyjaśnienia sprawy. Przez możliwość przyczynienia się do wyjaśnienia sprawy w rozumieniu art. 180 § 1 o.p. należy rozumieć prawdopodobieństwo wpłynięcia określonego dokumentu lub czynności procesowej na wyjaśnienie stanu faktycznego” (J. Brolik, R. Dowgier, L. Etel, C. Kosikowski, P. Pietrasz, M. Popławski, S. Presnarowicz, W. Stachurski, Ordynacja podatkowa. Komentarz. LEX 2013, Numer komentarza 145271). Wskazuje się ponadto, że cyt.: „Unormowanie art. 180 o.p. przyjmuje zasadę otwartego katalogu dowodów w postępowaniu podatkowym. Granice dowodzenia wyznacza "przyczynianie się" danego środka dowodowego do wyjaśnienia sprawy oraz brak sprzeczności z prawem. Dowodem mogą być rzeczy (ruchome i nie-ruchomości), zdarzenia, działania, zaniechania, zapisy w księgach (bo wszak nie same księgi, jak formułuje to przepis), treść innych dokumentów itd. Nie można ograniczać w postępowaniu zakresu środków dowodowych.” (H. Dzwonkowski, A. Huchla, C. Kosikowski, Ustawa Ordynacja podatkowa. Komentarz. ABC, 2003 komentarz numer 64552).

Ponownie zatem zaakcentować trzeba, że rolą Generalnego Inspektora nie jest ingerencja w tok prowadzonego przez Dyrektora postępowania poprzez ocenę niezbędności włączenia przez Dyrektora zawierającego dane osobowe Skarżącej dokumentu w charakterze dowodu i prawidłowości procedowania w tej kwestii. Skutkowałoby to bowiem merytoryczną oceną postanowienia wydanego przez Dyrektora, a Generalny Inspektor nie ma kompetencji do dokonywania merytorycznej oceny

poprawności rozstrzygnięć podejmowanych przez inne organy. Zgodnie bowiem z art. 12 ustawy, do zadań Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych należy w szczególności wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skargi w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych (art. 12 pkt 2 ustawy). Poza kompetencjami wskazanego organu znajduje się zatem ingerowanie w tok postępowań kontrolnych prowadzonych przez organy podatkowe.

Podobne stanowisko w sprawie roli Generalnego Inspektora zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00), stwierdzając m.in.: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i prawa procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami (...)”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).